

[Finansministeren.]

tage en anden Afledning af de Vande, som Floden fører med sig. Det er det, der forsøges ved at binde Pengene paa forskellig Maade. Det sker maaske paa en noget forskelligartet Maade, men netop derfor skulde alle fornødne Hensyn være taget.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Villemoes, at vi ved en Anti-Inflationsplan som den foreslaaede vil skræmme Folk og derved i Virkeligheden fremkalde en mere panikagtig eller frygtsom Stemning, end der er Grund til. Jeg tror nu ikke, at dette er psykologisk rigtigt set, men at Folk snarere vil sige, at det er rigtigt, at Regering og Rigsdag i Tide foretager de nødvendige Foranstaltninger og har deres Opmærksomhed henvendt paa Udviklingen og fører en Politik, som i Tide tager Hensyn til, hvilke Farer Udviklingen kan rumme.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist var stærkt inde paa Aktieselskabsbeskatningen, og det ærede Medlem fremhævede, hvad Professorudvalget i saa Henseende har udtalt. Professorudvalget foreslaar dog en betydelig Opsparing for Aktieselskaber, og Opsparingen er jo ogsaa i Lovforslaget det, der andrager det væsentlige Beløb. Selve Merindkomstkatten er et relativt ringe Beløb efter den Reduktion, der har fundet Sted. Den andrager ikke mere end ca. 9 Mill. Kr., hvilket jo er et beskedent Beløb.

Naar det ærede Medlem kom saa stærkt ind paa Spørgsmaale om, hvorvidt denne Merindkomstskat skulde fradrages ved næste Aars Skatteopgørelse eller ej, synes jeg, det ærede Medlem tillægger dette Spørgsmaal en langt større Betydning, end det er værd. Det Spørgsmaal har for det ærede Medlem principiel Betydning, ja, er næsten et Spørgsmaal om Retfærdighed eller Uretfærdighed. Det er imidlertid i sin inderste Karakter et Spørgsmaal om Skatte-teknik og ikke andet. Man kan indrette sine Procenter efter, om man fradrager det følgende Aar eller om man undlader at gøre det. I Virkeligheden naar man set over et længere Aaremaal til det samme Resultat, men efter min Mening naar man et mere jævnt Resultat, heldigt for baade Skatteyderne og Skattemodtageren, altsaa i dette Tilfælde Staten, derved at man, hvis man undlader at fradrage det følgende Aar, faar en meget jævnere Linie end den springende Kurve, der fremkommer ved disse store Fradrag, en Kurve, som navnlig bliver springende, hvor Indtægterne undergaar store Forskydninger, hvad de netop gør i Aar som disse. Derfor har det ærede Medlem heller ikke opfattet Professor-

udvalgets Betænkning paa dette Punkt paa den rigtige Maade. Udvalget er netop inde paa, at der ikke skal foretages Fradrag af Merindkomstskat i det følgende Aar for Personer, og jeg vil ærlig talt sige, at det gik mit oprindelige Forslag ogsaa ud paa. Jeg finder nemlig, at denne Fremgangsmaade: ikke at fradrage i det følgende Aar, naar man indretter Procenterne og hele Teknikken derefter, er at foretrække. Men paa Grund af den Modstand, det mødte under de politiske Forhandlinger, der gik forud for Forelæggelsen af disse Forslag i Folketinget, gled det ud for saa vidt angaar Personer, men det blev opretholdt for saa vidt angaar Selskaber, idet der for disse blev taget fornødent Hensyn dertil ved Indretningen af Procenterne. Dermed har jeg i Virkeligheden svaret paa det ærede Medlems Spørgsmaal om, hvorfor denne Bestemmelse er opretholdt.

Yderligere kan jeg henvise til det, jeg allerede før sagde til det ærede Medlem Hr. Stein, at som Forsvar for at opretholde denne Fremgangsmaade for Selskaber og ikke for Personer tjener — og jeg synes ikke, det er uden Betydning — det Synspunkt, at ved den hidtidige overordentlige Indkomstskat af Selskaber fradrages denne ikke ved det følgende Aars Skatteligning. Og saa fandt det Forhandlingsudvalg, som beskæftiger sig med Sagen, at man heller ikke burde fradrage denne ekstraordinære Beskatning af Selskaber.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist var inde paa, hvor store og tyngende Udgifter man her paalignede, men samtidig sagde det ærede Medlem, at det var jo en Klatskilling i Forhold til, hvad der virkelig skulde præsteres. Jeg synes ikke, der er fuld Overensstemmelse mellem eller Logik i disse Udtalelser. Hvis det er en Klatskilling, kan det ikke for de skatteyndende Personer og Selskaber virke saa knusende og tyngende, som det ærede Medlem var inde paa.

I øvrigt er der jo — det gælder Personer, og det gælder Selskaber — givet Dispensationsbestemmelser. De vil ikke blive brugt til at nedbringe Beløbene til det rene ingenting, men de vil blive benyttet i Overensstemmelse med de Forudsætninger, under hvilke de er indføjjet i Lovforslaget.

Til det ærede Medlem Hr. Stein vil jeg gerne sige, at det er rigtigt — det gjorde jeg ogsaa Rede for i mit forrige Indlæg —, at i Sverige foregaar Afgørelsen af, om det drejer sig om en Krigskonjunkturindtægt, saa vidt muligt forud for Ligningen, hvilket er en Fordel, men det hænger, som jeg